

noget længe, inden de Beslutninger, der fattes paa internationale Kongresser, blive førte ud i Livet i de forskellige Lande.

Hvad der glædede mig mere, var Ministerens Udtalelse om Spørgsmaalet Forsørgelse eller Forsikring. Det glæder mig, at den højtærede Minister er mere tilbøjelig til at gaa ind paa Begrebet Forsørgelse end paa Begrebet Forsikring. Jeg tror, det vilde være højst uheldigt, om man bestemte sig til at løse denne Sag ad Forsikringsvejen. Skal man ind paa Forsikring, mener jeg, at den i denne Sag maa være at betragte som et Supplement til den Understøttelse, de paagældende Enker og Børn skulle have af det offentlige, det maa være noget, som deres Forsørger i levende Live har sikret dem udover Understøttelsen fra det offentlige.

Det er klart, at der maa anstilles Undersøgelser, før vi gennemføre denne Lov, men jeg tror ikke, at det vil kunne tage saa forfærdelig lang Tid at skaffe de fornødne Oplysninger til Vej; naar den gode Villie er til Stede, vil det neppe kunne tage ret mange Maaneder. Det skulde glæde mig, om det kunde lykkes at føre den Tanke igennem, som den højtærede Minister antydede, at der — antagelig paa Finansloven — fra Statskassens Side stilles et Beløb til Raadighed for de kommunale Hjælpekasser, der særlig skulde anvendes til Understøttelse af Enker og Børn. Hvis det ikke lykkes i denne Samling at gennemføre Lovforslaget, ville vi forhaabentlig faa det ud deraf, at der paa Finansloven optages et Beløb til denne Sags Fremme. Thi det er ikke nok at henvise til Hjælpekasserne og deres Virksomhed eller at henvise til, at man nu er i Stand til at overflytte Enker fra Fattigvæsenet til Hjælpekasserne, om jeg end erkender, at der er sket et Fremskridt derved, og man har ogsaa benyttet sig deraf i mange Kommuner. Jeg anser dette for at være en heldig Foranstaltning, men vi maa ikke glemme, hvad for øvrigt det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) gjorde opmærksom paa, at her støder man paa Spørgsmaalet om, hvorvidt de enkelte ere forsørgelsesberettigede i Kommuner eller ikke; thi det er klart, at man ikke i ret mange Kommuner vil være tilbøjelig til at tage dem ind under Hjælpekasserne, som ere forsørgelsesberettigede i andre Kommuner, idet man ikke kan faa refunderet, hvad man yder til de paagældende. Man kan derfor ikke klare sig med at henvise dertil.

Det ærede Medlem fra Vordingborg

(Carl Hansen), som udtalte sig paa 27 Mands Gruppens Vegne, mente, at jeg i Almindelighed havde malet med for mørke Farver. Det kan være en Skønssag. Jeg har ikke ønsket at overdrive, jeg ser saaledes paa Forholdene, at de tale tilstrækkeligt for sig selv, og jeg maa protestere imod det ærede Medlems Udtalelse, at der ikke her er en Nødstilstand til Stede, thi det er min bestemte Opfattelse, at der paa dette Omraade virkelig er en Nødstilstand. Læser man f. Eks. de Opraab, som til Julen udsendes fra velgørende Foreninger og Institutioner, og lægger Mærke til de Tilfælde, der fremdrages paa, hvor stor Nød der er hist og her, maa man erkende, at der i Virkeligheden er en Nødstilstand til Stede, som maner os til hurtig at gennemføre Lovforanstaltninger paa dette Omraade. Det ærede Medlem sagde, at der var mere Sympati for Enker, der sad med Børn, end for ugifte Mødre. Det er muligt, at Forholdet er saaledes mange Steder, men ser man paa de Love, vi have gennemført, maa man, synes jeg, give den Kvinde Ret, som sagde til de nødlidende Kvinders Kontor: Havde man bare ikke giftet sig, thi for de uægte Børn bliver der sørget paa alle Leder. Lovgivningsmagten har i Virkeligheden indtil nu vist mere Sympati for de ugiftes Børn end for de giftes, og det er et Forhold, jeg synes er urigtigt.

Det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om en Forsørgelsesforsikring. Det syntes dog at fremgaa af hans Udtalelser, at han var mere stemt for en frivillig end for tvungen Forsikring. Jeg vil dog haabe, at vi ikke under Sagens videre Forhandling skulle høre alt for megen Tale om tvungen Forsikring og om Spørgsmalets Løsning ad Forsikringsvejen.

Fra Højres Side have to Medlemmer haft Ordet og ligeledes udtalt sig velvilligt om Forslaget. Saa vidt jeg kan skønne, var Velvillien fra Højres Side denne Gang noget større end ved Sagens tidligere Behandling. Det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen) udtalte sig med noget mere Sympati for Sagen, end hans Partifælle gjorde, da Sagen var til Behandling i den ekstraordinære Sommersamling. Nu ved jeg ikke, hvorvidt man kan stole paa Højres Velvillie i denne Sag. Jeg haaber, at de ogsaa ville vise den i Gerningen og ikke lade det blive ved Ord alene, og at det maa gælde ikke blot Højre her, men ogsaa Højre oppe i det andet Ting, der jo ogsaa skal have et